

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Juliane Henningsen.

Kl. 15:29

(Ordfører)

Juliane Henningsen (IA):

Jeg er glad for at stå her i salen i dag som repræsentant for de grønlandske vælgere og for mit parti, Inuit Ataqatigiit. Jeg er glad, fordi jeg kan få lov til at tage fat på de mange udfordringer, som vi står over for hjemme i Grønland, her i Danmark og på globalt plan.

En af de største globale udfordringer, vi skal tage fat på sammen, er klimaforandringerne. Som man måske ved, har vi grønlandere mange betegnelser for sne og is. Desværre har vi bare ikke ret meget sne og måske om nogle år heller ikke is tilbage. Grønland bliver grønnere på grund af smeltende gletsjere og nedbør i form af regn i stedet for sne. Sneen og isen, dyrenes og dermed vores eksistensgrundlag, forsvinder hurtigere, end det er muligt for os at tilpasse os. Tro kan som bekendt flytte bjerge, men vi har erfaret, at isbjerge også kan flytte tro.

Statsministeren, miljøministeren og politiske ledere fra hele verden har gennem det seneste års tid rejst rundt i vores smukke natur for med egne øjne at se de dramatiske konsekvenser af den globale opvarmning. Verden er åbenbart brændt varm på Grønland og Arktis i mere end én forstand.

Vi er glade for de mange besøg, fordi de giver os fælles fodslag i bekæmpelsen af forurening globalt. Ministrene har også fået malet både deres politik og deres image grønnere forud for klimatopmødet i 2009 i København, så besøgene ser ud til at have været til gensidig vinding og lover et gensidigt samarbejde. Og dog. Den danske regering viste ikke ligefrem vilje til at tage os med på råd, da den lancerede sine planer om bygning af et klimauniversitet i Nuuk. Det har den heller ikke gjort i forbindelse med planlægningen af klimatopmødet. Jeg forventer, at regeringen derfor meget snart iværksætter initiativer, der sikrer, at det grønlandske folk bliver hørt og ikke mindst inddraget i forberedelserne og i afviklingen af topmødet. Det er trods alt vores alle sammens fremtid, der vedrører, især fremtiden for Arktis.

Statsministeren har efterhånden udviklet en fin fornemmelse for sne og især for det, der gemmer sig under sneen. Hans planer for ud-

nyttelse af ressourcerne på Nordpolen er nok ikke så grønne som resten af løfterne fremsat i hans nye regeringsgrundlag. De er tværtimod sorte som den olie, der ligger gemt under de smeltende ismasser, og som regeringen satser 230 mio. forskningskroner på i kapløbet med stormagterne om territorium og om ressourcerne ved Nordpolen og Grønland.

Vores selvstændighed og økonomiske frihed skal ikke gennemføres på bekostning af miljøet. Hvis vi ikke passer på, kan de miljømæssige omkostninger ved at udvikle ressourcerne blive for høje for grønlanderne såvel som for danskerne. Derfor må det være vores førsteprioritet i samarbejdet mellem Grønland og Danmark at få lavet en fælles plan for en bæredygtig udvinding af Nordpolens olie- og mineralressourcer.

Danmark bør træffe beslutninger med og ikke hen over hovedet på os i en sag, der involverer vores land og vores ressourcer så direkte som denne.

Når vi taler om Grønlands ressourcer, er jeg stolt over at have fået mulighed for at føre de beslutninger ud i livet, som min partifælle og formand, hr. Kuupik Kleist, har arbejdet på i Selvstyrekommisionen sammen med de øvrige medlemmer. Her bliver den fremtidige økonomiske ordning mellem Grønland og Danmark forhandlet og de formelle retningslinjer for fordeling af indtægter fra råstofudnyttelsen i Grønland lagt. Jeg håber, at den plan, som formandskabet for kommissionen har sat i gang inden valget, ikke forsinkes yderligere.

I foråret i år lykkedes det Selvstyrekommisionens arbejdsgruppe vedrørende økonomi- og erhvervsudvikling at nå til enighed om de økonomiske forhold mellem vores to lande under en fremtidig grønlandsk selvstyreordning. Det lykkedes som bekendt uden om Dansk Folkeparti. Jeg krydser fingre for, at vi kan få alle partier bragt til enighed i forbindelse med færdiggørelsen af kommissionens arbejde, der fortsætter, så snart statsministeren og landsstyreformanden giver grønt lys for det. Det er historisk vigtigt for Grønlands fremtid og for selvstyret, og derfor håber jeg, at man er enig med mig i, at samarbejde, imødekommenhed og respekt skal være vores stikord, når vi mødes for at bringe kommissionsarbejdet til en tilfredsstillende og fair afslutning.

Jeg har i mange år savnet et nuanceret billede af Grønland og grønlandere i specielt de danske medier. Det er jeg ikke alene om.

Kl. 15:29